

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Michaelou Bílou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]
trvale bytem [adresa],
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Janem Kořánem,
se sídlem Opletalova 55, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]
trvale bytem [adresa],
zastoupený advokátem JUDr. Davidem Černým,
se sídlem Nad Šutkou 1811/12, 182 00 Praha 8 – Kobylisy,

o ochranu držby,

takto:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se dalšího vypuzení žalobce z držby práva čerpat vodu z vrtu umístěného v blízkosti hranice mezi pozemky parc. [číslo] ([list vlastnictví]) a parc. [číslo] ([list vlastnictví]) v [katastrální území], zapsané u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, jakož i veškerých zásahů do držby práva čerpat vodu z vrtu za účelem dodávky vody do budovy na pozemku parc. č. st. [číslo] v [katastrální území], zapsané na [list vlastnictví] u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj.
- II. Žalovaný je povinen obnovit původní stav před vypuzením žalobce z držby práva čerpat vodu z vrtu, tak, že obnoví instalaci kompletního technologického zařízení umožňujícího dodávku vody z vrtu do obytné budovy na pozemku parc. č. st. [číslo], odstraní řetězy a uzamčení zabraňující v přístupu k vrtu, a to do 15 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 7 356 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. et Mgr. Jana Kořana, advokáta se sídlem v Praze.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou na ochranu rušené držby domáhal, aby žalovanému byly uloženy povinnosti uvedené ve výroku I. a II. tohoto usnesení. Žalobu odůvodnil tím, že je výlučným vlastníkem pozemku parc. [číslo] zapsaného u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště Tábor na LV [číslo] pro obec a [katastrální území]. Žalovaný je výlučným vlastníkem sousedního pozemku parc. [číslo] zapsaného u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště Tábor na LV [číslo] pro obec a [katastrální území]. Blízko hranice uvedených pozemků se nachází funkční vrt, z něhož je rozvedena voda do obytných budov na pozemcích parc. č. st. [číslo] (ve vlastnictví žalobce) a parc. č. st. [číslo] (ve vlastnictví žalovaného), z něž žalobce až do 1. 6. 2020 čerpal vodu, stejně jako v předchozích letech. Vrt byl ze strany vlastníků vždy přístupný, nacházela se na něm volně odnímatelná krycí deska, která umožňovala žalobci volný přístup do studny a čerpání vody pro své potřeby. Dne 5. 6. 2020 žalobce zjistil, že dodávka vody z vrtu do obytné budovy nefunguje, ačkoliv 1. 6. 2020 bylo zásobování vodou z vrtu ještě funkční. Při hledání příčiny uvedeného stavu žalobce zjistil, že na betonovém víku jsou instalovány řetězy zajištěny čtyřmi

visacími zámky a technologické zařízení sloužící k čerpání vody z vrtu bylo odstraněno, přičemž část tohoto zařízení žalobce našel (zahlédl přes okno) u žalovaného ve stáji. Žalovaný tím zamezil v dodávce vody žalobci z vrtu do domu a také v přístupu do studny, neboť zajistil krycí desky studny tak, že je není možné odsunout a odběr vody obnovit. Žalovaný tak ruší držbu práva žalobce na čerpání vody z předmětného vrtu a žalobce se proto domáhá její ochrany dle § 176 a následujícího zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) ve spojení s § 1003 a následujícího zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Podle § 1003 občanského zákoníku držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Podle ustanovení § 1007 odst. 1 občanského zákoníku byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Dle odst. 2 tohoto ustanovení, vypuzení z držby nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabráni výkonu práva, nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání. Podle § 1008 odst. 1 občanského zákoníku soud zamítne žalobu na ochranu držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí 6-ti týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.

Podle § 176 občanského soudního řádu se ustanovení § 177 až 180 použijí, je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby. Podle § 177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15-ti dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat. Podle § 178 o.s.ř. se soud v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Podle § 180 odst. 1 o.s.ř. ve věci samé rozhoduje soud usnesením.

Soud nejprve po splnění poplatkové povinnosti žalobce zkoumal, zda žaloba byla podána včas. Jak vyplývá z tvrzení žalobce, fotografií pořízených dne 5. 6. 2020 v 17:34 hod. a 7. 6. 2020 v 10:30 hod. a z čestného prohlášení žalobce, k rušení držby žalobce žalovaným došlo v přesně nezjištěné době mezi pondělím 1. 6. 2020 od 10:00 hod a pátkem 5. 6. 2020 do 17:00, kdy žalovaný zamezil v dodávce vody ze studny do domu číslo popisné [anonymizováno] na pozemku parc. [číslo] zároveň v přístupu do studny. Subjektivní lhůta 6-ti týdnů i objektivní lhůta 1 roku pro podání žaloby byla tedy při podání žaloby dne 30. 6. 2020 splněna.

Dále soud zkoumal poslední držbu a její svémocné rušení. Držba žalobce je doložena rozsudkem Okresní soudu v Táboře ze dne 10. 5. 2019, č.j. 11 C 120/2015 – 468, ve spojení s doplňujícím rozsudkem ze dne 8. 7. 2019, č.j. 11 C 120/2015 – 506 a ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 17. 10. 2019, č.j. 15 Co 295/2019 – 548, kterým bylo zrušeno a vypořádáno podílové spoluvlastnictví účastníků řízení k nemovitostem, znaleckým posudkem Ing. [jméno] [příjmení] ze dne [datum], [číslo] (týká se posouzení možnosti reálného rozdělení pozemku parc. [číslo] jehož součástí je stavba [adresa], pozemku parc. [číslo] parc. [číslo] v k.ú. [anonymizováno] [obec]), z nichž vyplývá, že v době, kdy ještě měli účastníci řízení uvedené nemovitosti v podílovém spoluvlastnictví, čerpali vodu z předmětného vrtu umístěného na jejich společném pozemku. Jak osvědčuje čestné prohlášení žalobce, k odběru vody z vrtu a zásobování obytné budovy na pozemku parc. [číslo] docházelo i nadále po vypořádání spoluvlastnictví až do 5. 6. 2020, kdy se žalobce dozvěděl o zásahu do technologického zařízení a přerušení dodávky vody. Do té doby byl poklop studny volně odnímatelný, nic nebránilo jeho sundání a technologické zařízení žalobce k odběru vody bylo umístěno v prostoru skruží vrtu. Poslední držba žalobce je prokázána i vyjádřením žalovaného ze dne 7. 7. 2020 k žalobě, kde uvádí, že z hospodářské budovy ve vlastnictví žalobce je veden přívod elektřiny do čerpadla ve vrtu.

Žaloba z rušené držby dle ustanovení § 176 a následujícího o.s.ř., které stanoví procesní rámec použití citovaných ustanovení občanského zákoníku, je specifická tím, že jejím předmětem není ochrana práva, ale pokojného stavu. Soud proto není oprávněn zkoumat hmotně právní otázky, ale omezí se pouze na zjištění skutkového stavu. Ačkoliv žalovaný argumentuje jiným zdrojem vody, který

má žalobce k dispozici a nelegálností tohoto zdroje vody, když se jedná o pokusný vrt sloužící jako provizorní zdroj vody, nejsou tyto skutečnosti významné pro rozhodování soudu v řízení o ochraně držby. V daném případě je zjištěn výše uvedený skutkový stav, tedy že žalobce čerpal pro své potřeby vodu z vrtu nacházejícího se blízko hranice mezi pozemky parc. [číslo] parc. [číslo]. V období od 1. 6. 2020 do 5. 6. 2020 zasáhl žalovaný do jeho pokojné držby tím, že odpojil čerpadlo a zajistil krycí desky studny tak, že je není možné odsunout a odběr vody obnovit. Soud proto žalobě vyhověl a uložil žalovanému povinnosti uvedené ve výroku I. a II. tohoto usnesení čímž dojde k obnovení předešlého stavu. Pokud jde o lhůtu k splnění povinnosti, stanovil ji soud v délce 15 dnů od právní moci tohoto usnesení, když vzal v úvahu technickou náročnost obnovení instalace kompletního technologického zařízení k čerpání vody z vrtu.

O nákladech řízení soud rozhodoval podle § 142 odst. 1 o.s.ř. v situaci, kdy žalobce byl v řízení zcela úspěšný, má proto právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, které představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby po 1 500 Kč (§ 9 odst. 1 ve spojení s § 7 bod 4 vyhlášky 177/96 Sb.), dvě paušální částky náhrady nákladů po 300 Kč a 21% DPH ve výši 756 Kč, tedy celkem 7 356 Kč. Platební místo vyplývá z ustanovení § 149 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím podepsaného soudu.

Tábor 13. července 2020

Mgr. Michaela Bílá
předsedkyně senátu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. července 2020.

